

Publicerad 2021-07-30 12:02 av Anders L

En dikt inspirerad av föreställningen "Västerbotten - ordsatt, tonsatt, framkallat", där Marianne Folkedotters berättande mötte Sune Jonssons bilder och Jonas Knutssons och Johan Norbergs musik.

Kusmarksliden, Världen, Universum

Marianne,

Nu ljuder din
berättarröst,
 taktfast
som din mors
 Bernina

och vi följer
berättelsetråden
liksom du följde
 sytråden
och följde grusvägen
 på hemväg
under stjärnhimlen

och minnen
 tvinnas samman
till berättelser
liksom tyghandlarens
 stuvbitar
blev till kläder

och skogar, ängar,
åkerlappar och vattendrag
 tvinnas samman
till en värld
 i skarven
mellan gammalt och nytt,
 i ett oåterkalleligt,
försvunnet nyss,
till synes på greppavstånd,

till byn som fick gatlampor sist,
inte förrän på sextioalet
 när det gamla
redan börjat packas ner

och gammelorden,
de undanskymda,
snart tömda och övergivna,
 kvarglömda,
kallställda,
 utan något att fästas på,
sjöngs på sista versen

i morföräldrahemmet
 där tystnaden
lade sig tung
 över de solvarma rummen
under söndagen, den idag
 bortrationaliserade
Vilodagen

en tystnad
 endast bruten
av prästens stämma
 under radiogudstjänsten

och av kösklockan,
 Dödsuret
som skarptickande
 mätte
redan utmätt tid

på platsen
 där onskans anlete
ännu blänkte
i en oinramad
 djävulsmålning

och där drömmarna
 ännu formades
av veckotidningarnas
 sirapssöta följetonger
och moderiktiga
 klippdockor

en värld
där det var
tillräckligt tyst
för att musiken
skulle höras i allt:

i bordunen
som vemodsdovt,
nästan ohörbart,
ljöd
från en höstlig plogfåra
med ansiktet
inför vintern
neråtvänt;

eller i de porlande tonerna
i en vårlig bäck
och i en nyöppnad Guldus

en värld
där det ännu var möjligt
att förundras över
att något så osynligt
som vinden
kunde rymma en sådan kraft

och där konsten
att bygga en båt
kanske också
kunde vara
konsten att leva

Och du plockar upp
orden du satt,
tillreder dem,
smakar på dem,
suger njutningsfullt,

låter dem blandas
med Johans
och Jonas´toner,

varsamt satta
som vårlökar

och i fonden,
ständigt:
den frusna tiden
i Sunes fotografier,

i bilderna från
den stora flyttningen

bildliga sköldar,
burna i ett stillsamt,
fredligt korståg
mot glömskans tyranni

bilderna i tidens bok,
jordens och örternas,

altarmålningar
på väggarna
i våra hjärtan

som nu är
varma, stimmiga
och fullknökat
myllrande

som bönhus
på den västerbottniska
landsbygden

(Till Marianne Folkedotter, Sune Jonsson,
Johan Norberg och Jonas Knutsson)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anders L med Poeter.se id #185670 innehar upphovsrätten